

I al sin enkelhed går forslaget ud på at forhøje den præmie, offentlige arbejdsgivere i dag får tildelt, når de ansætter en person fra jobtræning, puljefjob eller individuel jobtræning i en fast stilling.

Præmieordningen er et glimrende incitament for arbejdsgiverne til at ansætte ledige, der har været igennem de omtalte forløb, i faste stillinger. Disse forløb er et led i regeringens aktive arbejdsmarkedspolitik, som sigter på netop at give de ledige bedre muligheder for at opnå en fast tilknytning til arbejdsmarkedet.

Med fordoblingen af præmien fra 25.000 kr. til 50.000 kr. er det vort håb, at flere offentlige arbejdsgivere vil benytte ordningen, da denne i dag kun bruges i meget begrænset omfang. Derfor vil det af samme grund være positivt, at der i lovforslaget står, at det vil blive fulgt op af en styrket informationsindsats over for offentlige arbejdsgivere.

Der er for 1998 afsat en ramme på 10 mio. kr., og forhøjelsen af præmien kan holdes inden for dette beløb.

Socialdemokratiet anbefaler forslaget.

Erik Larsen (V):

Lovforslaget er en genfremsættelse fra den 23. januar, hvor det var til første behandling her i Folketinget, og Venstres ordfører afviste ved den lejlighed forslaget. Jeg skal også i dag på Venstres vegne afvise forslaget.

Det er efter vores opfattelse et meget dårligt forslag. Man tager nogle bestemte grupper ud, som har været i puljefjob eller i jobtræning og giver dem en fortrinsstilling til nogle job, som burde være almindelige job i den offentlige sektor. Det synes vi ikke er rimeligt. Det er ikke rimeligt, at man skal præmieres med 50.000 kr. pr. medarbejder for at skaffe et job.

Vi vil som sagt stadig vende os imod det her forslag, som jo er et forslag, der er blevet til ved Enhedslistens hjælp, og vi synes, det bærer præg af en meget snæver tankegang.

Jens Heimburger (KF):

Det Konservative Folkeparti har heller ikke ændret holdning på dette område, og vi er fortsat imod den form for skævvridning.

Vi tror i det hele taget ikke, at den relativt dårlige del, hvis vi ser på dens succesrate, bliver bedre af at blive fordoblet eller gentaget. Vi synes, at det afslører, at det måske er nogle helt andre former for reformer, der skal til, i stedet for den slags små lappøløsninger.

Ydermere synes vi, at det er uheldigt, at en medarbejder bliver mere attraktiv, alene fordi vedkommende har et tilskud, og nu endda et fordoblet tilskud, med sig.

Vi vender os imod forslaget.

Villy Søvnald (SF):

Lovforslaget er en opfølgning på en minifinanslovaftale imellem regeringen og Enhedslisten, og det indebærer som sagt, at man fordobler præmien, hvis man flytter et menneske, der er i jobtræning eller i puljefjob, over i et ordinært job.

Jeg forstår ikke, at Venstre og De Konservative afviser forslaget alene med den argumentation, at man afviste det sidste gang. Jeg forstod også, at i hvert fald Venstre ville overveje, om man ikke skulle tænke nyt i forhold til for tiden. Det er det jo ikke udtryk for, når man bare siger, hvad man mente sidste gang.

Jeg synes egentlig, der må være meget god reason i, at mennesker, der ikke har en fast tilknytning til arbejdsmarkedet, og det har man jo ikke, hvis man er i jobtræning eller i puljefjob, kommer ind på det ordinære arbejdsmarked.

Derfor vil vi fra SF's side støtte forslaget. Vi synes, det er en god idé.

Inge Refshauge (DF):

Dansk Folkeparti er skeptisk over for det her lovforslag, ja, vi afviser det faktisk.

Vi bryder os ikke rigtigt om disse kunstige tiltag som præmieringer for at tage mennesker i arbejde.

Dansk Folkeparti mener, at både private og offentlige arbejdsgivere har en samfundsmæssig interesse, ja, et ansvar for at få folk i arbejde, også uden præmiering.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Der skal ikke være nogen tvivl om, at CD om nogen ønsker at få de sidste med, dvs. alle, der kan og vil, og få dem i arbejde. Det er utrolig væsentligt. Men det, vi kan være i tvivl om, er, om en forhøjelse af præmien fra 25.000 kr. til 50.000 kr. vil give yderligere motivation, altså bringe flere i arbejde.

Jeg vil henvise til de svar, der er kommet fra Københavns Kommune, og ikke mindst til svaret fra Kommunernes Landsforening, der dels henviser til, at kommunernes interesse ikke har været overvældende, og dels til, at det kan betvivles, om interessen bliver større ved at sætte